

(25) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתָּהּ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לִיהוָה:
³ שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמֶךָ
 וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: ⁴ **וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת** שִׁבְתָּ
 שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שִׁבְתָּ לִיהוָה שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע
 וְכַרְמֶךָ לֹא תִזְמַר: ⁵ אֶת סִפְיַח קִצִּירְךָ לֹא תִקְצֹר
 וְאֶת־עֲנָבֶיךָ נִזְיֶרְךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה
 לָאָרֶץ: ⁶ וְהֵיטָהּ שִׁבְתָּ הָאָרֶץ לָכֶם לְאֹכְלָהּ לָךְ
 וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכְיֶרְךָ וּלְתוֹשְׁבֵיךָ הַגֵּרִים
 עִמָּךְ: ⁷ וּלְבִהְמֹתֶיךָ וּלְחַיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִּהְיֶה כָּל־
 תְּבוּאָתָהּ לְאֹכְלָהּ: ⁸ **וּלְשִׁבְעֵי** וּסְפַרְתָּ
 לָךְ שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים
 וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שָׁנִים הַשָּׁנִים תִּשַׁע וְאַרְבַּעִים
 שָׁנָה: ⁹ וְהָעֵבְרִית שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי
 בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכַּפָּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר
 בְּכָל־אֶרְצְכֶם: ¹⁰ וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים

שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל־יִשְׁבֵּיהָ יוֹבֵל
הוּא תִהְיֶה לָכֶם וּשְׁבֹתָם אִישׁ אֶל־אֶחָזְתּוֹ וְאִישׁ
אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבוּ: ¹¹ יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה תִהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־
סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נִזְרֶיהָ: ¹² כִּי יוֹבֵל הוּא
קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׁדָה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:
¹³ בְּשַׁנַּת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תִּשְׁבוּ אִישׁ אֶל־אֶחָזְתּוֹ: לְעֵינַי ¹⁴ וְכִי־
תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לְעַמִּיתְךָ אוֹ קָנָה מִיַּד עַמִּיתְךָ אֶל־
תוֹנוֹ אִישׁ אֶת־אָחִיו: ¹⁵ בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחֲרֵי הַיּוֹבֵל
תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ בְּמִסְפַּר שָׁנֵי־תְבוּאָת יִמְכָּר־
לָךְ: ¹⁶ לְפִי | רַב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעַט
הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאָת הוּא מִכָּר
לָךְ: ¹⁷ וְלֹא תוֹנוֹ אִישׁ אֶת־עַמִּיתוֹ וִירֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר את ספיוז קצירך לא תקצור ואת עגבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה כך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך ולבהמתך ולחזיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל

וספרת
כך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו כך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה והעברת שופר תרועה בחזש השבעי בעשור לחזש ביום הכפרים תעבירו שופר

בכל ארצכם וקדשתם את שנת הזמשים
שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל
הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש
אל משפוחתו תשובו יובל הוא שנת הזמשים
שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את
ספיוזיה ולא תבצרו את גזריה כי יובל הוא
קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה
בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו וכי
תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל
תונו איש את אחיו במספר שנים אזור היובל
תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר
כך לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט
השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר
כך ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך
כי אני יהוה אלהיכם

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: ³שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך ואספת את תבואתה: ⁴ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: ⁵את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: ⁶והייתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ⁷ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: ⁸וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: ⁹והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: ¹⁰וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו: ¹¹יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את גזריה: ¹²כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: ¹⁵במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שנות תבואת ימכר לך: ¹⁶לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ¹⁷ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: ²דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: ³שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך ואספת את תבואתה: ⁴ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: ⁵את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: ⁶והייתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ⁷ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: ⁸וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: ⁹והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: ¹⁰וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו: ¹¹יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את גזריה: ¹²כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: ¹⁵במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שנות תבואת ימכר לך: ¹⁶לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ¹⁷ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם